# Lõvi vanas eas.

Harilikult nimetatakse lõvi loomade kuningaks. Kuningad peavad oma võimu alamate hea käekäigu heaks tarvitama; lõvi tarvitab aga oma jõudu nõrgemate loomade piinamiseks. Ta on seda oma isa käest õppinud, teisiti ta teha ei oska. Lõvi kõverad, teravad küüned ning suured, kõvad hambad on niisuguse elu jaoks otse loodud ja ei kõlba mingisuguseks muuks tegevuseks. Kõik loomad teavad väga hästi, mida lõvist arvata, ja kardavad sellepärast temaga kokku puutuda. Juba lõvi möirgamist kuuldes värisevad kõik loomad ja jooksevad kabuhirmus tema eest võimalikult kaugele. Lõvi tuleb oma urkast ainult õhtul välja, päeval puhkab ta rahulikult. Ta laseb enese kõhuli oja ääre maha, muidugi puude ja põõsaste varju, et teda ei nähtaks, ja jääb joomatulevaid loomi varitsema. Siit kargab ta neile ootamata kallale ja murrab nad ära. Kõige tugevamad loomad langevad talle sel kombel saagiks.

Vanemaks saades lähevad lõvi hambad nüriks ja küüned kaotavad selle hirmsa jõu, mis neil noores eas oli. Hobune tõrjub ta tugevate kapjadega, pühvelhärg oma tüsedate sarvedega eemale ja lõvi peab